

Tjeneste, saa vil du dog maaske tro mig. Hvad Per og Povl behager at mene, bryder jeg mig virkelig ikke det bitterste om.»

»Du behøver ikke at tage saadan paa Vej,« sagde Moderen og saae alvorligt paa hende.

Jytte gik nu bort fra Vinduet for at gaa ind i sit Værelse. Men da lagde Moderen Strikketøjet ned i Skødet og bad hende blive.

»Jytte,« sagde hun. »Du bryder dig ikke om, hvad Per og Povl tænker, siger du. Men maaske tager du dog endnu en Smule Hensyn til, hvad din Mor mener. Og jeg beder dig om, at du vil blive hjemme fra det Besøg og sende John Afbud.«

»Hvorfor?«

»Naar du ikke selv forstaar det, nytter det vist ikke, at jeg vil forklare mig. Men altsaa: jeg ønsker — ja, jeg forlanger, at du ikke gaar derhen. Ja du ser paa mig, men det er min Mening. Jeg forbyder dig at tage hen til Karsten From. Nu skal det have en Ende med den Leg!«

Jytte kom ikke til at svare. Pigen aabnede i det samme Døren til Spisestuen og meldte, at der var rettet an.

Under Maaltidet talte Moder og Datter kun saa meget sammen, som det var nødvendigt af Hensyn til Pigens Nærværelse. Og da de havde spist, gik Jytte straks ind til sig selv.